Súd:	Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka:	2C/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3218200915
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI:	ECLI:SK:OSBN:2019:3218200915.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcov: 1/ H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXXX/X, XXX XX L. nad L., 2/ C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXXX/X, XXX XX L. nad L., žalobcovia 1/ a 2/ právne zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Eva Mišíková, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 50 469 738, proti žalovaným: 1/ Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, 2/ G. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. J. XXX/XX, XXX XX L. nad L., právne zastúpený JUDr. Petrom Ďurmekom, advokátom so sídlom Sládkovičova 1172/34, 957 01 Bánovce nad Bebravou, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 30.000,00 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 2/ sumu 30.000,00 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í nahradiť žalobcom 1/ a 2/ trovy konania v celom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.07.2018 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného 1/ a žalovaného 2/ k povinnosti spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi 1/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 35.000,00 eur a žalobkyni 2/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 35.000,00 eur. Zároveň si žalobcovia 1/ a 2/ uplatnili voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania.

2. Podanú žalobu žalobcovia 1/ a 2/ odôvodnili tým, že dňa 01.09.2016 v čase okolo 17:57 spôsobil žalovaný 2/ dopravnú nehodu, a to tak, že riadil nákladné motorové vozidlo značky TATRA po ceste označenej III/1823 v smere od obce Prusy na obec Horné Ozorovce, kde v križovatke s cestou III/1824 nerešpektoval dopravné značenie "Daj prednosť v jazde" a vošiel s vozidlom na hlavnú cestu

(cesta III/1824) v čase, keď po tejto hlavnej ceste jazdila na bicykli ich dcéra - L. J., následkom čoho narazil prednou pravou časťou nákladného vozidla do prednej časti bicykla, čím došlo k čelnobočnému stretu nákladného vozidla a cyklistky. Následkami tohto stretu spôsobenými ich dcére bolo krvácanie pod mäkkú plenu mozgovú, krvácanie do komorového systému mozgu, roztrhnutie hlavovo-krčného väzivového spojenia, zlomenina I. - IV. rebra v strednej pazuchovej čiare, otvorená fraktúra stehennej kosti vľavo, mnohopočetné odreniny trupu a končatín. Tieto zranenia viedli k zlyhaniu životne dôležitých funkcií centrálnej nervovej sústavy, čo viedlo bezprostredne k smrti ich dcéry, L. J.. Poukázali na skutočnosť, že Okresný súd Bánovce nad Bebravou schválil dňa 17.08.2017 dohodu o vine a treste a vydal rozsudok, ktorým bol G. K. uznaný vinným zo spáchania trestného činu - prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona. Z vyšetrovacieho spisu (vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ v Bánovciach nad Bebravou, ČVS: S.-XXX/VYS-BN-XXXX), najmä zo znaleckého posudku č. XXXXXXXXXXXX vypracovaným znalcom Ing. Milanom Holécim, znalcom z odboru doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave, vyplýva, že: "Technika a spôsob jazdy vodiča G. K. boli technicky nesprávne a vysoko kolízne". Ďalej znalec uvádza, že "vodič vozidla TATRA, G. K. jazdil v extraviláne síce primeranou rýchlosťou, rýchlosťou na ktorú mal dostatočný rozhľad a dohľad, zaregistroval pohyb iných účastníkov cestnej premávky (cyklistov) po hlavnej ceste, ale na vznikajúcu kolíznu situáciu nezareagoval včas a v dostatočnej miere a vošiel do križovatky. Toto jeho konanie bolo hlavným a limitujúcim prvkom nehodového deja, nakoľko by včasnou reakciou ako vodič vozidla jazdiaceho z vedľajšej cesty na cestu hlavnú, dokázal bezpečne odvrátiť vznik DN." Uviedli, že protiprávnym konaním žalovaného 2/ bolo zasiahnuté do ich práva na ochranu osobnosti, do ich práva na súkromie a práva na rodinný život, garantovaných ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Ide o také konanie, ktoré spôsobilo násilné a náhle pretrhnutie väzieb členov rodinného vzťahu, pričom v zmysle ustálenej judikatúry takého konanie nesie znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. Poukázali na skutočnosť, že L. J., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, bola ich druhorodené, vytúžené dieťa. Od malička bola zdravá a života schopná, bola neodmysliteľnou súčasťou ich rodinného života a šťastia. Bola veľmi šikovná, zručná, všestranná, robila všetkým nesmiernu radosť. Navštevovala Základnú školu na ulici J. A. Komenského v Bánovciach nad Bebravou, kde dosahovala nadpriemerné výsledky a každý jeden ročník ukončila s vyznamenaním. Radosť im robila nielen dosahovanými výsledkami v rámci povinnej školskej dochádzky, ale aj cieľavedomým využívaním svojich vedomostí, umeleckého nadania i športového talentu v rôznych súťažiach, či olympiádach, na ktorých reprezentovala svoju školu. Podporovali ju vo všetkých jej aktivitách, od jej detstva pri nej stáli. Prežívali s ňou všetky jej drobné víťazstvá i životné úspechy. Posledným, ktoré spolu oslávili, bolo jej prijatie na miestne gymnázium, ktoré malo byť jej bránou k vytúženej vysokej škole. Počas necelých šestnástich rokov si s dcérou vytvorili krásny a hlboký vzťah. L. napĺňala ich život nielen svojimi úspechmi, ale aj svojou radosťou zo života a elánom. Ich dcéra bola neopomenuteľnou súčasťou rodiny. Pomáhala dobrovoľne a ochotne s domácimi prácami. Spoločne podnikali množstvo výletov a iných aktivít. Nemožno opomenúť ani pekný vzťah, ktorý mala so svojím starším bratom, H.. Hoci je o niekoľko rokov starší, z narodenia svojej sestry mal neskrývanú radosť, od malička sa jej venoval, všemožne jej pomáhal, trávili spolu veľmi veľa voľného času. Uviedli, že náhla, nečakaná a hlavne predčasná smrť maloletej dcéry, deň pred nedožitými 16. narodeninami, ich veľmi hlboko a trvalo zasiahla. Žalobkyňa 2/ bola z dôvodu ťažkej psychickej traumy mesiac práceneschopná, rovnako aj otec, žalobca 1/. Psychické problémy pri spomienke na milované dieťa pretrvávajú doposiaľ. Syn sa dostal do veľmi ťažkých depresií, ktoré vyvolávali u nich opodstatnený strach o jeho vlastný život. Celá rodina touto stratou značne ochudobnela. Stratili možnosť rozvíjať hlboké a úprimné vzťahy s ich dcérou. Ďalej uviedli, že čo sa týka pasívnej vecnej legitimácie, táto svedčí žalovanému 2/ ako pôvodcovi neoprávneného zásahu do ich práv ako poškodených. Nepochybne však svedčí aj poisťovni (žalovaný 1/ - pozn. súdu), v ktorej bola uzatvorená poistná zmluva povinného zmluvného poistenia, ktorá v čase neoprávneného zásahu trvala. Poukázali v tejto súvislosti na relevantné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. S ohľadom na rozsiahlu rozhodovaciu prax všeobecných súdov i Ústavného súdu Slovenskej republiky je zrejmé, že slovenská právna úprava obsahuje povinnosť poisťovne z povinného zmluvného poistenia nahradiť aj nemajetkovú škodu na zdraví. Dali do pozornosti rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-22/2012 vo veci P. a viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Zastávali názor, že navrhovaná výška nemajetkovej ujmy, t. j. vo výške 35.000,00 eur pre žalobcu 1/, otca L. J., a 35.000,00 eur pre žalobkyňu 2/, matku L. J., je nepochybne odôvodnená. Z ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplývajú dve kritériá viažuce sa k výške nemajetkovej ujmy, a to závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Čo sa týka prvého kritéria, závažnosť nemajetkovej ujmy je prehĺbená tou skutočnosťou, že išlo o veľmi mladého človeka, v podstate na prahu svojho života. Dcéra mala deň

pred šestnástimi narodeninami, bola prijatá na gymnázium a mala ambície ísť na vysokú školu. Bolo to veľmi zodpovedné, šikovné a nadané dieťa, ktoré na svojich talentoch pracovalo, nezaháľalo a využívalo každú príležitosť zlepšovať sa a posúvať sa ďalej, čím mala obrovské predpoklady na úspešný a plodný život. K okolnostiam, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu, ako druhému kritériu, uviedli, že zo strany vodiča nákladného motorového vozidla išlo o právne závadné konanie, ktoré spočívalo v porušení príkazu "Daj prednosť v jazde". Protiprávnosť konania vodiča - žalovaného 2/ bola konštatovaná aj v trestnom konaní, vo vydanom rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 17.08.2017, č. k. XT/XX/XXXX-XXX. Z vyšetrovacieho spisu vedeného v tejto trestnej veci rovnako vyplýva, že konanie poškodenej, L. J., bolo právne nezávadné, žiadnym spôsobom sa svojím konaním nepričinila o vznik dopravnej nehody, a teda spoluzavinenie je v danom prípade vylúčené.

3. Podaním zo dňa 31.07.2018 sa k podanej žalobe vyjadril žalovaný 2/, ktorý uviedol, že nesúhlasí s podanou žalobou. Uviedol, že mu je nesmierne ľúto, čo sa stalo. Niet dňa, aby na danú tragickú udalosť nemyslel. Poukázal na skutočnosť, že nemá finančné prostriedky na to, aby zaplatil požadovanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy. Je starobným dôchodcom a jediným zdrojom jeho príjmu je starobný dôchodok. Uviedol ďalej, že zotrváva na svojom písomnom vyjadrení adresovanom Advokátskej kancelárii JUDr. Evy Mišíkovej, doručenom dňa 20.04.2018. Uviedol, že k samotnému skutku, z ktorého bol uznaný vinným, došlo inak. V priebehu trestného konania mu však bolo doporučené priznať sa, čo bolo predpokladom možnosti uzatvoriť dohodu o vine a treste. Uviedol, že si uvedomuje, že v zmysle rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 17.08.2017 bol právoplatne uznaný vinným. V súčasnosti je v maximálnej skúšobnej dobe podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Stále vedie riadny život a vzhľadom na nariadený probačný dohľad sa pravidelne dostavuje k probačnému úradníkovi. Zastával názor, že keďže mal uzatvorené platné povinné zmluvné poistenie motorového vozidla, prípadnú náhradu nemajetkovej ujmy by mal hradiť v celom rozsahu žalovaný 1/.

4. Podaním zo dňa 03.08.2018 sa k podanej žalobe vyjadril žalovaný 1/. S poukazom na skutočnosť, že žalobcovia 1/ a 2/ na prvom mieste uviedli žalovaného 1/, ktorý je právnickou osobou s adresou sídla v obvode Okresného súdu Bratislava I, a na skutočnosť, že žiadna osobitná miestna príslušnosť Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v zmysle § 19 Civilného sporového poriadku nie je daná, vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bánovce nad Bebravou a žiadal, aby bola v zmysle § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku vec postúpená všeobecnému súdu žalovaného 1/, teda Okresnému súdu Bratislava I. Ďalej uviedol, že uplatnený nárok žalobcov 1/ a 2/ voči žalovanému 1/ neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za neoprávnený a bez právneho základu. Žalobou sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhajú zaplatenia sumy v súčte vo výške 70.000,00 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá im mala byť spôsobená zavineným konaním žalovaného 2/, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo sprostredkovane k zásahu do osobnostných práv žalobcov 1/ a 2/. Žalovaný 1/ bol v čase predmetnej dopravnej nehody poisťovateľom vozidla, ktoré viedol žalovaný 2/ a ktorým bola spôsobená nehoda, a to podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Uviedol, že súkromné právo členského štátu je oprávnený vykladať iba národný súd, ktorý musí vychádzať z platného právneho stavu zakotveného v zákone č. 381/2001 Z. z. a v Občianskom zákonníku. Samotný rozsudok ESD vo veci C-22/12 P./J. žiadnym spôsobom nestanovil, že pasívna legitimácia poisťovateľov podľa zákona č. 381/2001 Z. z. je v sporoch o zaplatenie nemajetkovej ujmy pozostalých automaticky daná, ale iba upresnil, že by tomu tak bolo, pokiaľ by toto bolo obsahom úpravy vnútroštátneho práva, ktorým je vo vzťahu k žalovanému 1/ ako súkromnoprávnej osobe práve zákon č. 381/2001 Z. z. Poukázal na skutočnosť, že právna úprava rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. podáva taxatívny výpočet prípadov, ktoré podliehajú poistnému krytiu, a ktoré sú z hľadiska rozlíšenia toho, čo sa odškodňuje, plne v zhode s právnou úpravou spôsobu a rozsahu náhrady škody v Občianskom zákonníku ustanovenou v § 442 a nasl., vrátane ust. § 444 Občianskeho zákonníka. Pod takto vymedzenú škodu zákon č. 381/2001 Z. z. neumožňuje subsumovať náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcu z ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa tak poistený s poisťovňou nadštandardne nedohodne v poistnej zmluve. Poukázal na viaceré rozhodnutia, predovšetkým Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom zastával názor, že v zmysle súčasne platnej a účinnej úpravy rozsahu krytia zákonom č. 381/2001 Z. z., bez jeho akejkoľvek relevantnej novelizácie v rozhodnej časti od roku 2001, pri opakovanom konštatovaní NS SR o nemožnosti zahŕňať pod pojem škody na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. aj nemajetkovú ujmu podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, žalovaný

1/ nie je v takýchto konaniach pasívne vecne legitimovaný. Keďže od roku 2001 nedošlo k žiadnej zmene relevantnej vnútroštátnej právnej úpravy, nie je ani v čase po uvedenom rozsudku ESD absolútne legitímny dôvod na zmenu výkladu príslušných zákonných ustanovení a ad hoc rozširovanie účelu zákona č. 381/2001 Z. z. a jeho cieľov oproti tým, ktoré boli celkom jednoznačne a nesporne zamýšľané a stanovené samotným zákonodarcom. Opačný postup potom nie je možné vyhodnotiť inak, ako snahu "zhojiť" nečinnosť zákonodarcu priamou aplikáciou smerníc EÚ, pričom táto je vo vzťahu k žalovanému 1/, vzhľadom na jeho súkromnoprávny charakter, vylúčená. Uviedol, že súd členského štátu môže prostredníctvom eurokonformnej interpretácie vypĺňať medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smerníc. Súd členského štátu však nemôže smernice EÚ vykladať v rozpore s vnútroštátnym právom, nakoľko priama aplikácia ustanovení smernice nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, t. j. smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. Ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby, a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej (nesprávne/nedôsledne prebratej) smernice žiadna povinnosť. Mal za to, že vzhľadom na skutočnosť, že poistnou udalosťou je dopravná nehoda, a zásah do osobnostných práv žalobcov 1/ a 2/ mal nastať sprostredkovane v dôsledku ich reakcie na následky tejto dopravnej nehody, neexistuje vo vzťahu k žalobcom 1/ a 2/ a uplatňovanej nemajetkovej ujme priama príčinná súvislosť s poistnou udalosťou ako takou v zmysle § 5 ods. 1 písm. h) zákona č. 381/2001 Z. z., a vo vzťahu k žalovanému 1/. Aj toto je opäť len jedným z mnohých mement toho, že úmyslom a cieľom zákonodarcu pri koncipovaní zákona č. 381/2001 Z. z. nebolo krytie nemajetkovej ujmy pozostalých. Z vyššie uvedených dôvodov preto zastával názor, že aj v prípade teoretického akceptovania premisy, že pod škodu na zdraví je možné extenzívnym výkladom zahŕňať aj nemajetkovú ujmu pozostalých, je potom poistiteľ - žalovaný 1/ priamo zo zákona č. 381/2001 Z. z. de facto aj de iure oslobodený od povinnosti plniť za poisteného škodu (nemajetkovú ujmu), a to práve z dôvodu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Zastával názor, že voči nemu je žaloba podaná neoprávnene a bez právneho základu, nakoľko nie je podľa zákona č. 381/2001 Z. z. pasívne legitimovaný vo veciach náhrady nemajetkovej ujmy, a keby aj bol, nie je povinný takéto nároky hradiť z titulu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Navrhol preto, aby súd žalobu voči žalovanému 1/ zamietol.

5. K vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/ sa vyjadrili žalobcovia 1/ a 2/ podaním zo dňa 14.09.2018. K námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, ktorú vzniesol žalovaný 1/ uviedli, že vzhľadom na to, že medzi žalovanými je aj G. K., ktorého trvalý pobyt je na adrese F. J. XXX/XX, L. nad L., je nepochybne aj Okresný súd Bánovce nad Bebravou miestne príslušným na konanie v tejto právnej veci. Námietka miestnej príslušnosti teda nie je opodstatnená, a preto žiadali súd, aby jej nevyhovel. K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 1/ poukázali na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. A. ÚS XXX/XXXX z 11.10.2016, v ktorom sa ústavný súd riadne vyporiadal so všetkými námietkami, ktoré uvádza žalovaný 1/ v svojom vyjadrení, pričom z tohto rozhodnutia, a aj z následnej rozhodovacej praxe, plynie jednoznačný záver, že eurokonformný výklad, ktorým sa prizná transponovaným smerniciam potrebný účinok v tom smere, že povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej smrťou blízkej osoby, ktorá bola obeťou dopravnej nehody, nie je svojvoľný a arbitrárny, a je ústavne udržateľný. Zastávali názor, že vnútroštátne súdy sú povinné pri aplikácií a interpretácií relevantných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. prihliadať aj na únijnú reguláciu a jej výklad, ktorý je poskytovaný prostredníctvom Súdneho dvora Európskej únie, v prejednávanom prípade teda na rozhodnutie vo veci P., C-22/12. V samotnom rozsudku SD EÚ prezentuje výklad, ,,že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej". Poukázali aj na iné jazykové verzie tohto rozsudku, pričom kým slovenská verzia používa pojem "zodpovednosť za škodu", v českej jazykovej verzii je použitý pojem "občianskoprávna zodpovednosť", v anglickej jazykovej verzií je to obdobne ako v českej ("the civil liability"). Nepochybne teda SD EÚ sledoval to, aby náhrada nemajetkovej ujmy spôsobená blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode bola pokrytá povinným zmluvným poistením v tom prípade, ak sa tejto možno domáhať z titulu občianskoprávnej zodpovednosti. Je teda irelevantné, v ktorej časti Občianskeho zákonníka sa úprava nemajetkovej ujmy nachádza, a či je zákonodarcom alebo právnou teóriou zahrnutá do pojmu škody. Relevantným je podľa názoru žalobcov v tomto prípade fakt, že sa jej možno domáhať z titulu občianskoprávnej zodpovednosti. Nepriamo na to poukazuje aj samotný SD EÚ s ohľadom na

vnútroštátnu úpravu Slovenskej republiky, keď v bode 58 rozsudku P. uvádza: "Keďže totiž zodpovednosť poisteného, ktorá podľa vnútroštátneho sudu v tomto prípade vyplýva z § 11 a 13 českého Občianskeho zákonníka, vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu, nič nenasvedčuje, že na túto zodpovednosť sa nevzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice." Poukázali na skutočnosť, že uvedené nie je záväzným výkladom vnútroštátneho práva, keďže tento môžu podávať len vnútroštátne súdy, je tým však nepochybne zachytený spôsob, akým majú súdy pri výklade vnútroštátneho práva postupovať, resp. spôsob, akým sa nepochybne zabezpečí a naplní vôľa únijného tvorcu právnej regulácie. To, že použitie eurokonformného výkladu vyššie uvedeným spôsobom nie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky potvrdzuje aj rozhodovacia prax Ústavného súdu SR, keďže takýto výklad si sám osvojil a považuje ho sa ústavne udržateľný. Pokiaľ ide o žalovaným 1/ namietaný nedostatok príčinnej súvislosti, mali za to, že táto daná nepochybne je. Poistnou udalosťou - dopravnou nehodou, bolo priamo zasiahnuté do základných ľudských práv žalobcov 1/ a 2/, konkrétne do práva na súkromie a práva na rodinný život (garantované čl. 16 ods. I Ústavy SR a čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, ktoré sú premietnuté do zákonných ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka). Pôvodcom tohto neoprávneného zásahu do práv oboch žalobcov bol nepochybne vodič motorového vozidla, žalovaný 2/, pričom neoprávnený zásah bol spôsobený prevádzkou motorového vozidla v čase, keď trvala poistná zmluva povinného zmluvného poistenia. Vzhľadom na to je žalovaný 1/ povinný uhradiť aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej pri usmrtení osoby prevádzkou motorového vozidla. Podotkli, že ak by priama príčinná súvislosť v tomto prípade absentovala, nepochybne by na to poukázal SD EÚ, ktorý však, práve naopak, nepochybne povedal, za akých podmienok povinné zmluvné poistenie kryje aj náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých po obetiach dopravných nehôd. K vyjadreniu žalovaného 2/ uviedli, že finančná situácia žalovaného 2/ nemá žiadnym spôsobom vplyv na to, že práve žalovaný 2/ svojím konaním (prevádzkou motorového vozidla) protiprávne zasiahol do práv žalobcov 1/ a 2/. O protiprávnosti konania rovnako nemožno pochybovať len na základe tvrdenia žalovaného 2/, že k samotnému skutku došlo inak. V zmysle ustanovenia § 193 tretej vety Civilného sporového poriadku je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Súd teda musí vziať do úvahy rozsudok vydaný Okresným súdom Bánovce nad Bebravou zo dňa 17.08.2017, č. k. XT/XX/XXXX - XXX v celom jeho rozsahu. Nie je potrebné (a ani prípustné) vykonávať ďalšie dokazovanie ohľadom zavinenia žalovaného 2/, keďže toto je s ohľadom na uvedený trestný rozsudok nepochybné. Žiadali, aby súd podanej žalobe vyhovel.

6. Podaním zo dňa 01.10.2018 sa k vyjadreniu žalobcov 1/ a 2/ vyjadril žalovaný 2/, ktorý uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 31.07.2018. Uviedol, že mu je nesmierne ľúto, čo sa stalo. Ujmu neutrpeli len pozostalé blízke osoby nebohej L. J., ale aj on, pretože predmetná tragická udalosť mala na neho veľmi negatívne dôsledky, ktoré stále pretrvávajú. Celý život bol vodičom z povolania bez toho, aby zavinil akúkoľvek dopravnú nehodu a teraz ako dôchodcovi sa stala táto tragédia. Poukázal na skutočnosť, že nakoľko mal v čase nehody uzatvorené platné povinné zmluvné poistenie motorového vozidla, prípadnú náhradu nemajetkovej ujmy by mal hradiť v celom rozsahu žalovaný 1/.

7. Podaním zo dňa 08.02.2019 žalobcovia 1/ a 2/ poukázali na skutočnosť, že v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 08/2018 zverejnenej na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol pod číslom 61. bol uverejnený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.07.2017, sp. zn. 6 MCdo/1/2016, z ktorého vyplýva, že: "Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná." Uvedené rozhodnutie zároveň v prílohe doložili do spisu. Uviedli, že je nepochybné, že pasívna vecná legitimácia vo vzťahu k označenej poisťovni je daná. Rovnako je na základe uvedeného rozhodnutia daný aj právny základ nároku, ktorého sa podanou žalobou žalobcovia 1/ a 2/ domáhajú.

8. Súd nariadil v danej veci pojednávania, na ktorých spor prejednal a vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1/ a 2/, oboznámením žaloby, podaní strán a listinných dôkazov doložených do spisu, a to konkrétne: žaloba podaná dňa 10.07.2017 č. l. 1-5, Rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou

č.k. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 17.08.2017 č. l. 8-9, potvrdenie o dočasnej PN C. J. č. l. 10, potvrdenie MUDr. Márie Králikovej zo dňa 26.06.2018 č. l. 10, lekárska správa PhDr. Jany Prekopovej zo dňa 27.06.2018 č. l. 11, návrh na mimosúdne vyrovnanie nemajetkovej ujmy adresovaný žalovanému 1/ zo dňa 04.04.2018 č. l. 12 s doručenkou č. l. 13, návrh na mimosúdne vyrovnanie nemajetkovej ujmy adresovaný žalovanému 2/ zo dňa 04.04.2018 č. l. 14 s doručenkou č. l. 15, odpoveď žalovaného 1/ zo dňa 26.04.2018 č. l. 15, odpoveď žalovaného 2/ - nesúhlas s návrhom na mimosúdne vyrovnanie nemajetkovej ujmy č. l. 16, vyjadrenie žalovaného 2/ k podanej žalobe zo dňa 31.07.2018 č. l. 31-32, vyjadrenie žalovaného 1/ k podanej žalobe zo dňa 03.08.2018 č. l. 33-38, vyjadrenie žalobcu 1/ a 2/ k vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/ zo dňa 14.09.2018 č. l. 50-53, emailová správa zo dňa 27.07.2018 č. l. 54, vyjadrenie žalovaného 2/ k vyjadreniam žalobcov 1/ a 2/ zo dňa 01.10.2018 č. l. 61, podanie žalobcov 1/ a 2/ zo dňa 08.02.2019 č. l. 64-65, Rozsudok NS SR sp. zn. 6MCdo 1/2016 z 31.07.2017 č. l. 66-68, podanie žalovaného 2/ č. l. 96, listina označená ako "Údaje o poistnej zmluve č. XXXXXXXXXX" č. l. 97, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 30.11.2017 č. l. 98, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 29.11.2018 č. l. 98, a ďalšieho obsahu spisu a oboznámením pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. XT/XX/XXXX, ktorého obsahom je aj vyšetrovací spis OKP OR PZ v Bánovciach nad Bebravou pod ČVS: S.-XXX/VYS-BN-XXXX.

9. Právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ v prednese na pojednávaní uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ trvajú v celom rozsahu na všetkých tvrdeniach a argumentoch uvedených tak v podanej žalobe zo dňa 10.07.2018, ako aj v replike na vyjadrenia žalovaného 1/ a 2/ zo dňa 14.09.2018 a tiež v doplnení odôvodnenia žaloby zo dňa 08.02.2019. Mali za to, že uplatnený nárok je odôvodnený a opodstatnený, rovnako je daná pasívna vecná legitimácia oboch žalovaných a rovnako zastávali názor, že je opodstatnený aj rozsah, ktorého sa domáhajú.

10. Právny zástupca žalovaného 1/ v prednese na pojednávaní uviedol, že žalovaný 1/ trvá na podanom vyjadrení k žalobe, navrhuje vo vzťahu k žalovanému 1/ žalobu v celom rozsahu zamietnuť, v prípade úspechu priznať nárok na náhradu trov konania. Zastával názor, že pasívna legitimácia žalovaného 1/ v tomto konaní nie je daná, keďže náhrada nemajetkovej ujmy nespadá pod systém krytia poistných udalostí v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení. Mal za to, že je potrebné dôsledne diferencovať medzi nemajetkovou ujmou a škodou na zdraví. Zároveň mal za to, že nie je daná ani priama príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a vznikom nároku žalobcov na nemajetkovú ujmu. Uviedol, že v tomto prípade sa jedná o dôsledok poistnej udalosti. Bez ohľadu na uvedené poukázal na skutočnosť, že súd by mal pri posudzovaní výšky nemajetkovej ujmy vychádzať aj zo zásady primeranosti a spravodlivosti a takisto aj okolností, ktoré sprevádzali poistnú udalosť. Uplatňovaný nárok predstavuje takmer trojnásobok sumy, ktorú prisudzuje zákon o obetiach trestných činov, pričom v uvedených prípadoch sa jedná o obete násilných trestných činov. V danom prípade sa jednalo výlučne o nedbanlivostné konanie žalovaného 2/, ako sám žalovaný 2/ uviedol pred poistnou udalosťou, ako aj po nej, viedol bezúhonný život, prejavil ľútosť, pričom poukázal na skutočnosť, že motorové vozidlo viedol aj primeranou rýchlosťou. Zároveň sám žalovaný 2/ uviedol, že nebol deň, kedy by si na uvedenú udalosť nespomínal. Dôsledky tejto udalosti bude niesť tak samozrejme, ako aj žalobcovia, doživotne. Poukázal tiež na majetkové pomery žalovaného 2/, ktorý je starobným dôchodcom a poberá výlučne starobný dôchodok. Zároveň bola žalovanému 2/ uložená aj povinnosť náhrady škody v rámci trestného rozsudku, na základe ktorého bola schválená dohoda o vine a treste.

11. Právny zástupca žalovaného 2/ v prednese na pojednávaní uviedol, že sa pridržiava písomných podaní adresovaných súdu. Uviedol, že žalovaný 2/ uznáva základ nároku žalobcov 1/ a 2/, pokiaľ však ide o výšku tohto nároku k tomu sa vyjadriť nevie, toto rozhodnutie ponecháva na rozhodnutí súdu s tým, že pri rozhodovaní navrhol, aby súd zohľadnil jednak obvyklú súdnu prax slovenských súdov v obdobných prípadoch, okolnosti prípadu, na ktoré poukázal aj právny zástupca žalovaného 1/ a tiež osobné a majetkové pomery žalovaného 2/. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný 2/ bol tiež tragédiou postihnutý, dodržiava uloženú podmienku aj uložený probačný dohľad, 46 rokov bol povolaním vodič bez jedinej dopravnej nehody a bez pokuty, je mu veľmi ľúto, čo sa stalo, nemá však finančné prostriedky na to, aby dokázal zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy a prípadnú náhradu trov konania. Je starobným dôchodcom a ako už bolo uvedené jediným zdrojom jeho príjmu je starobný dôchodok.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

13. Z výsluchu žalobcu 1/ na pojednávaní vyplynulo, že dcéra L. J. bola ich druhorodené dieťa, prijali ju do rodiny, od malička bola živšie dieťa, veľmi nadaná, šikovná. Chodila do materskej škôlky v Bánovciach nad Bebravou, po škôlke išla do základnej školy, bola nadaná, reprezentovala školu vo vedomostných súťažiach, nikdy nebola žiadna výčitka od učiteľov alebo nejaká ponosa, práve naopak jednalo sa o bezproblémové dievča a žiačku. Bola veľmi vedomostne aj športovo nadaná, po skončení školy jediná z celej školy dostala cenu z Krajského školského úradu v Trenčíne. V rodine s ňou nemali nikdy problémy, plnila si svoje povinnosti a až potom bola zábava. Uviedol, že majú ešte jedno dieťa, syna H., ktorý má toho času 29 rokov, s ním mala tiež vynikajúci vzťah, navzájom si pomáhali, boli jeden za druhého. Veľmi dobrý vzťah mala aj s matkou. Uviedol, že v rozhodnom čase robil ako stavbár v Prahe, 1. júna bolo už 20 rokov, čo robí v Českej republike s tým, že 15 dní je v robote a 15 dní je doma. Pracuje turnusovo 12 hodín denne tak, aby sa potrebný mesačný čas odrobil za 15 dní, následne má vždy 15 dní voľno a je doma v Bánovciach nad Bebravou. S dcérou sa venovali spoločne predovšetkým športovej činnosti, pokiaľ ide o vedomosti, ona bola veľmi zodpovedná, nepotrebovala jeho pomoc, väčšinou požiadala jej brata. Učil ju napríklad hádzať kriketovou loptičkou, chodili na spoločné prechádzky, chodila tiež na hádzanú. Pokiaľ ide o tú hádzanú, tiež jej ukázal nejaké veci, aby vedela. Chodili spolu na rodičovskú chalupu, tam spolu športovali. Mala aj veľmi dobrú priateľku - susedu, s ktorou tiež trávila veľa času. Snažili sa s manželkou, čo mohli, to jej dali a vždy jej pomohli, nemali s ňou žiadne problémy. V škole bola obľúbená, neodmietla nikoho. K otázke, ako sa dozvedel o nehode dcéry uviedol, že dcéra sa s kamarátkou dohodla, že pôjdu na rodičovskú chalupu, v tom čase prišiel z práce okolo 12 hodiny, u svokry prerábali strechu, tak tam išiel pomôcť, keď tam prišiel, už tam bola dcéra aj s jej kamarátkou. Potom sa rozhodli, že večer pôjdu do Bánoviec nad Bebravou a oni, že prídu potom za nimi. Následne jej kamarátka J. N. kontaktovala jeho manželku, že sa stala nehoda a oni potom sadli do áut a leteli tam, išli aj švagrovia, asi išli na viacerých autách, boli tam už záchranári, bol to strašný šok. Tatra stála 50 metrov od havárie v poli, vyriekli im ortieľ, že je koniec. Prosil, aby sa prebrala, jej kamarátka bola tiež v šoku, nepýtal sa jej v tom čase, ako k nehode došlo, bola v strašnom šoku v čase dopravnej nehody sa triasla, potom prišli jej rodičia, on sa snažil byť pri manželke. Uviedol, že jeho dcéra poznala veľmi dobre predpisy, znamenie o zmene smeru nedávala, lebo bola na hlavnej ceste. Poukázal na skutočnosť, že účinnosť bŕzd Tatry podľa vyšetrovania bola veľmi slabá, auto zastalo 50 metrov od miesta nehody. Potom prišli všetci z hádzanárskeho družstva na pohreb, ale on tam nevládal, mali vtedy toho s manželkou veľa. Uviedol, že po nehode manželka (žalobkyňa 2/) omaródila, on bol tiež práceneschopný, syn musel navštíviť psychológa, bol to strašný šok. Pomohla im rodina v ťažkých časoch. Psychológa ani psychiatra nenavštevoval, ani neberie v tomto smere žiadne lieky, lieky berie iba na tlak a tie bral aj pred predmetnou nehodou. Uviedol, že sa to ťažko zvláda a veľmi ťažko sa hovoria slová. Tá trauma zostane na celý život, je to veľmi ťažko, dcéra im veľmi chýba. Chcela ísť študovať na gymnázium, bola prvá v tom nástupnom ročníku, povinnosti boli prvoradé. Na otázku, aké bolo stanovisko žalovaného 2/ po predmetnej nehode uviedol, že pokiaľ vie, prišiel list, ktorý jeho manželka neprebrala, bol tam ešte pokus o telefonát, ale viac nie, odvtedy sa so žalovaným 2/ nekontaktovali.

14. Z výsluchu žalobkyne 2/ na pojednávaní vyplynulo, že L. J. bola ich druhé dieťa, narodila sa po 10 rokoch od narodenia prvého syna, bola veľmi vytúžená. Bola veľmi šikovná, chodila do škôlky, keď dovŕšila 6 rokov išla do Základnej školy Komenského v Bánovciach nad Bebravou, postupne absolvovala ročníky, prišla do 9. ročníka, mala od 1. ročníka po 9. ročník samé jednotky, chodila na vystúpenia, čo sa týka spevu, tanečnej, hrávala basketbal, hádzanú. Dala si prihlášku na Gymnázium v Bánovciach nad Bebravou, kde ju zobrali ako prvú bez prijímacích skúšok, bola tam s ňou, nakoľko chcela, aby tam bola prítomná. Uviedla, že nakoľko manžel chodil do práce do Čiech, starostlivosť o deti bola prevažne na nej. Robili spolu aj nejaké aktivity, chodievala s nimi na výlety, chodila ich povzbudzovať na hádzanú, na plavecký bazén. Chodievali spolu aj na bicykli, často chodili okolo Pažite na bicykli k babke, aj mesiac pred nehodou boli spolu na bicykli v Šípkove, spolu hrávali volejbal a tiež stolný tenis. Uviedla, že dcéra L. mala výborný vzťah aj so synom, aj keď tam bol veľký vekový rozdiel, rozumeli si tak, akoby boli medzi nimi iba dva roky a keď bola menšia, syn ju vodil aj do škôlky. Mala za to, že aj jeho to trochu poznačilo, aj keď už je dospelý a má vlastnú rodinu, bojí sa tiež o svoje dieťa. Zo začiatku sa držal lebo videl, že rodičia sú úplne zničení, ale bolo to len mesiac a potom sa to zhoršilo, mal kŕče v žalúdku, nemohol ani do roboty chodiť, mal psychické problémy, navštívila s ním aj psychológa, dlho sa to vlieklo asi tak rok, čo sa stále nemohol dostať do nejakého normálu, navštívili aj bylinkárku, nakoľko mal problémy so žalúdkom a nemohol hocijaké tabletky jesť, ktorá mu pomohla tak, že aspoň mohol niečo jesť. Báli sa o neho, lebo o jedno dieťa už prišli. V ten deň 01.09.2016 išli k rodičom, k jej matke, otec jej už nežije. Navštevovali rodičovskú chalupu, často tam chodila aj dcéra L., mala tam veľa kamarátov, lebo tam chodila od malička, poznali ju tam, chodila tam aj sesternica, ktorá je o rok staršia od nej, mali spoločné

aktivity, spolu sa hrávali. V ten deň išla s kamarátkou, s ktorou sa dohodli už pred tým, že pôjdu k babke na bicykli, volala jej, keď tam prišla, že je všetko v poriadku, následne došla aj ona, videla ju, bola tam s kamarátkou, potom išla k ďalšej kamarátke, najedli sa a poobede sa rozhodli, že pôjdu domov, nakoľko mali mať nejaké stretnutie s hádzanárskym tímom. Uviedla, že ona išla k svokre, nakoľko manžel je z tej istej dediny zo Šípkova, majú tam niečo zasadené, tak to išla popolievať, dcéra povedala, že pôjdu domov. Odišla, rozlúčila sa s babkou a odišla s kamarátkou J. N. domov do Bánoviec nad Bebravou. Boli veľmi dobré kamarátky skoro ako sestry, boli spolu v tábore, boli spolu na výletoch, za výborný prospech, ktorý mala, išla do Talianska, jedna druhej si pomáhali, vychádzali spolu veľmi dobre. Čo sa týka telefónu volala jej o 17.55 hodine, že "teta L. mala nehodu, zrazila ju Tatrovka, je tu strašne veľa ľudí", ostala v šoku, nevedela, čo má robiť, koho volať, bolo ich tam veľa, nakoľko v Šípkove opravovali strechu, kto mohol všetci išli s nimi na miesto nehody. Prišli tam, dcéra ležala na pravej strane ďaleko od miesta nehody. Prišla ku nej a uviedla jej, že: "L. ty to musíš dať, ty nás tu nesmieš nechať, ty si bojovníčka", bola tam aj zdravotnícka helikoptéra, čakali, potom im bolo povedané, že už je koniec, že sa nedá už nič robiť. Nemohli nič spraviť, len sa na ňu dívali, je to strašné, keď rodičia prídu o svoje dieťa takýmto spôsobom. Zobrali ich do záchranky na druhú stranu, nakoľko mali vysoký tlak, dali im injekcie a išli naspäť do Šípkova, domov neboli schopní ísť a aj jej mama chcela, aby išli k nim. Poukázala na skutočnosť, že majú veľmi dobrú rodinu, ktorá im pomáha, bez nich by sa to nedalo. Pomohli im vybaviť pohreb, nakoľko oni neboli schopní. Pohreb bol dňa 04.09.2016, pričom 02.09. mala mať narodeniny, bohužiaľ sa 16 rokov nedožila. Uviedla, že to prežívala veľmi zle, nakoľko ona ju vychovávala, starala sa o ňu. Slovami sa to vôbec nedá vyjadriť, kto to nezažije, tak to nevie pochopiť. Keď máte jedno dieťa alebo dve, ale stále máte spomienky na to dieťa, ktoré stále prežívate. Po pohrebe navštívila doktorku, jej všeobecnú lekárku, ktorá jej dala PN-ku, ona už vedela, čo sa stalo, pretože to bolo aj v novinách, diagnóza bola u nej ťažký stres a depresia po smrti dcéry. Maródila mesiac, doktorka jej dala lieky na upokojenie, chodila na injekcie, pretože to nezvládala. Po mesiaci nastúpila do práce, ale zabudnúť sa na to nedá, keď vidí všetko, čo mala, čo dokázala za ten krátky život, tak jej vždy ide do plaču. V súčasnosti neberie žiadne lieky, iba v prípade, že má nejakú bolesť alebo že príde na ňu nejaká úzkosť, tak si dá. Uviedla, že je to ťažko a nedá sa to prekonať do konca jej života. Veľmi jej dcéra chýba, celej ich rodine. Bolo to usmievavé dievča, radosť žiť a ich pýcha.

15. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že nebohá L. J. nar. XX.XX.XXXX, zomrela v dôsledku zranení, ktoré utrpela ako cyklistka pri dopravnej nehode s nákladným motorovým vozidlom zn. TATRA, ktoré ako vodič viedol žalovaný 2/ a ktorá sa stala dňa 01.09.2016. Nebohá L. J. bola dcérou žalobcov 1/ a 2/ ako druhorodené dieťa a mala jedného staršieho brata, H. J..

16. Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom č. k. XT/XX/XXXX - XXX zo dňa 17.08.2017 schválil Dohodu o vine a treste podanú prokurátorkou Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou a uznal obvineného G. K., nar. XX.XX.XXXX v P. (žalovaného 2/ v tomto konaní) za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.09.2016 v čase okolo 17.57 hodiny riadil nákladné motorové vozidlo značky TATRA, evidenčné číslo BN XXX BK, so súhlasom majiteľa vozidla spoločnosti R+D PILMONT, s. r. o., po ceste III/1823 v smere jazdy od obce Prusy na obec Horné Ozorovce, kde v križovatke s cestou III/1824 nerešpektoval dopravné značenie ,,Daj prednosť v jazde" a vošiel s vozidlom na cestu III/1824 označenej ako hlavná cesta v čase, keď po hlavnej ceste III/1824 v smere od obce Podlužany do Bánoviec nad Bebravou jazdila na bicykli značky TARGA CTM poškodená L. J., následkom čoho narazil prednou pravou časťou nákladného vozidla zn. TATRA do prednej časti bicykla, pričom došlo k čelnobočnému stretu vozidla zn. TATRA s cyklistkou s prekrytím hlavy, horných končatín a trupu cyklistky a následným odhodením a pádom cyklistky na komunikáciu, následkom čoho poškodená L. J. utrpela krvácanie pod mäkkú plenu mozgovú, krvácanie do komorového systému mozgu, roztrhnutie hlavovo - krčného väzivového spojenia, zlomeninu I. - IV. rebra v strednej pazuchovej čiare, otvorenú fraktúru stehennej kosti vľavo, mnohopočetné odreniny trupu a končatín, ktoré zranenia viedli k zlyhaniu životne dôležitých funkcií centrálnej nervovej sústavy, čo viedlo bezprostredne k smrti poškodenej L. J., čím porušil ustanovenie § 20 odsek 1, § 137 odsek 2 písmeno c), písmeno h) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Súd v rozsudku uložil žalovanému trest odňatia slobody vo výmere tri roky, výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložil, určil obvinenému skúšobnú dobu v trvaní päť rokov a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe a povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu vo výške 2.879,79 eur a trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní

šesť rokov. V uvedenom rozsudku súd uložil žalovanému 2/ tiež povinnosť nahradiť poškodenému H. J., nar. XX.XX.XXXX - žalobcovi 1/ škodu vo výške 1.778,58 eur titulom vynaložených nákladov spojených s pohrebom nebohej L. J. a poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO 35 937 874 škodu vo výške 1.101,21 eur za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.08.2017.

17. Súdny znalec Ing. Milan Holéci v znaleckom posudku č. XXXXXXXXXXXX, ktorý bol vypracovaný na účely uvedeného trestného konania a ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu ČVS: S.-XXX/VYS-BN-XXXX, konštatoval, že príčinou vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska bol kolízny vjazd vozidla TATRA vodičom G. K. do jazdného koridoru cyklistky L. J., kde so svojím vozidlom vytvoril prekážku technicky náhlu pre cyklistku, a to tým, že jazdil po ceste označenej ako cesta vedľajšia, vošiel do križovatky a tým aj do jazdného koridoru cyklistky jazdiacej v križovatke po ceste označenej ako cesta hlavná, kde následkom týchto udalostí došlo ku stretu vozidla TATRA a cyklistky, k deformáciám, poškodeniu vozidla a bicykla, k zmene ich rýchlostí a smerov pohybov a ku vzniku ťažkých poranení cyklistky.

18. Z obsahu pripojeného trestného spisu, a to z evidenčnej karty vodiča súd zistil, že žalovaný 2/ do predmetnej nehody mal len jeden záznam o spáchaní priestupku na úseku dopravy z roku 2010 pre prekročenie rýchlosti. Žalovaný 2/ okrem uvedeného nebol inak postihnutý, v registri trestov mal jeden záznam z roku 1988, pričom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V súčasnej dobe je žalovaný 2/ na starobnom dôchodku, pričom z predloženého rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 29.11.2018 vyplýva, že poberá starobný dôchodok vo výške 504,50 eur mesačne.

19. V konaní bolo nesporné, že k motorovému vozidlu zn. TATRA, ev. č. BN XXX BK ku dňu dopravnej nehody bolo uzavreté so žalovaným 1/ ako poisťovateľom povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla (poistná zmluva č. XXXXXXXXXX).

20. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne 2/ č. XXXXXX vyplýva, že žalobkyňa 2/ bola práceneschopná v období od 02.09.2016 do 01.10.2016.

21. Z potvrdenia MUDr. Márie Králikovej zo dňa 26.06.2018 vyplýva, že žalobca 1/ bol práceneschopný v období od 05.09.2016 do 15.10.2016 pre depresívny stav po smrti dcéry.

22. V lekárskej správe PhDr. Jany Prekopovej zo dňa 27.06.2018 je konštatované, že u syna žalobcov 1/ a 2/ sú v nadväznosti na náhlu stratu sestry v popredí úzkostné-depresívne symptómy, kolísanie spánku, nálad, chuti do jedla, opakovane sa prejavuje plačlivosť.

23. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 01.09.2016 (ďalej aj len "Občiansky zákonník") fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

24. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

25. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

26. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

27. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

28. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 01.09.2016 (ďalej aj len "zákon č. 381/2001 Z. z.") poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na

každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

29. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

30. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

32. Podľa § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

33. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

34. Podľa § 193 C.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

35. Podľa § 40 C.s.p. súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

36. Podľa § 41 C.s.p. súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

37. Podľa § 42 C.s.p. ak je námietka miestnej neprísluš nosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 13 C.s.p. na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

39. Podľa § 14 C.s.p. všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

40. Podľa § 15 ods. 1 C.s.p. všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická adresu sídla.

41. Podľa § 37 C.s.p. ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich.

42. V posudzovanom spore žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 03.08.2018 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bánovce nad Bebravou s poukazom na skutočnosť, že žalovaný 1/ je právnickou osobou s adresou sídla v obvode Okresného súdu Bratislava I. Súd posúdil predmetnú námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu ako nedôvodnú a na túto v zmysle citovaného ustanovenia § 42 Civilného sporového poriadku neprihliadal, spor prejednal a rozhodol. V predmetnej veci je okrem žalovaného 1/ žalovaným aj žalovaný 2/, ktorý je fyzickou osobou s trvalým pobytom nesporne na adrese v Bánovciach nad Bebravou, F. J. XXX/XX, teda v obvode Okresného súdu Bánovce nad Bebravou. Všeobecným súdom žalovaného 2/ je na základe uvedeného Okresný súd Bánovce nad Bebravou a tento súd je miestne príslušným súdom na prejednanie tohto sporu. V prípade, ak miestna príslušnosť svedčí viacerým súdom, ako tomu bolo v posudzovanom prípade, môže sa podľa § 37 Civilného sporového poriadku konať na ktoromkoľvek z nich.

43. Z vykonaného dokazovania a pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobcov 1/ a 2/ je čiastočne dôvodná.

44. Súd sa v prvom rade zaoberal vecnou legitimáciou strán sporu. Žalovaný 2/ preukázateľne ako vodič nákladného motorového vozidla značky TATRA, ev. č. BN XXX BK, zavinil dňa 01.09.2016 dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej prišla o život dcéra žalobcov 1/ a 2/. Žalovaný 2/ týmto svojím konaním zasiahol do osobnostných práv žalobcov 1/ a 2/, teda rodičov nebohej dcéry - L. J., ktorí sú aktívne vecne legitimovaní v spore. Ustálená judikatúra súdov Slovenskej republiky sa zhoduje v tom, že vodič motorového vozidla, ktorý spôsobil, hoci z nedbanlivosti, dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k úmrtiu fyzickej osoby, zodpovedá za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti blízkych osôb. Konkrétne ide v takýchto prípadoch o zásah do práva na ich súkromný a rodinný život, ktorý bol smrťou blízkeho príbuzného trvalo narušený. V posudzovanom prípade žalovaný 2/ ako vodič nákladného motorového vozidla zavinene porušil právnu povinnosť uloženú mu ustanovením § 20 ods. 1 a § 137 ods. 2 písm. c), písm. h) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho vznikla žalobcom 1/ a 2/ nemajetková ujma, preto je žalovaný 2/ pasívne vecne legitimovaný v zmysle § 13 ods. 2 v spojení s § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 2/ základ svojej zodpovednosti v zásade nespochybňoval, v procesnej obrane proti uplatnenému nároku namietal predovšetkým výšku žiadanej nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že nemajetkovú ujmu by mal uhradiť žalovaný 1/ ako poisťovateľ.

45. Žalovaný 1/ bol poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla, ktoré riadil žalovaný 2/ a spôsobil ním dopravnú nehodu. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného 1/, že náhrada nemajetkovej ujmy z titulu zásahu do osobnostných práv žalobcov nespadá pod rozsah poistného krytia povinného zmluvného poistenia, preto nie je pasívne legitimovaný v spore ohľadom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd dospel k záveru, že pasívna legitimácia žalovaného 1/, ktorý má postavenie poisťovateľa z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vyplýva z citovaných ustanovení § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 4 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Poistený má v zmysle týchto zákonných ustanovení z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, pričom poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

46. Pre posúdenie otázky pasívnej legitimácie poisťovne, teda žalovaného 1/, je rozhodujúce posúdenie otázky výkladu pojmu škoda, ktorý je použitý v citovaných ustanoveniach zákona č. 381/2001 Z. z. Súd v tejto súvislosti zastáva názor, že pre účely tohto zákona je potrebné pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život, spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravného prostriedku.

47. Súd k tomu uvádza, že pri výklade pojmu škoda pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné vychádzať aj z chápania tohto pojmu v komunitárnom, resp. únijnom práve. Uvedený zákon bol totiž výsledkom transpozície smerníc Európskej únie, ktoré boli nahradené teraz platnou Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Vnútroštátny orgán aplikácie práva sa má vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva, t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom, aby sa tak zabezpečil "reálny účinok" príslušnej smernice bez ohľadu na to, či ustanovenia použité pri výklade majú alebo nemajú

priamy účinok. Súd členského štátu môže prostredníctvom eurokonformnej interpretácie vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 24.10.2013 pod sp. zn. C-22/12 vo veci P., v ktorom súdny dvor konštatoval, že článok 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS z 24.04.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a 2 druhej Smernice Rady č. 84/5/EHS z 30.12.1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/15/EHS z 11.05.2005 a článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14.05.1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať tak, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Súdny dvor v tomto rozhodnutí tiež uviedol, že medzi škody, ktoré sa musia z povinného zmluvného poistenia nahradiť v súlade s prvou, druhou a treťou smernicou, patrí aj nemajetková ujma, ak možno náhradu tejto ujmy požadovať podľa vnútroštátneho práva.

48. Súd ďalej poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v rozsudku sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017 (publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu rozhodnutí súdov SR pod R 61/2018), na ktorý tiež poukázali aj žalobcovia 1/ a 2/ a podľa ktorého pre posúdenie otázky pasívnej legitimácie poisťovne je rozhodujúce riešenie otázky, čo treba rozumieť pod pojmom škoda (použitým v zákone č. 381/2001 Z. z.). Pre účely tohto zákona treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada patrí pozostalým (po blízkej osobe, usmrtenej pri dopravnej nehode v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla) z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, spočívajúci v zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život. Účelom poistenia za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Aj podľa dôvodovej správy k zodpovednostnému zákonu je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Pokiaľ podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. Pri výklade pojmu škoda nie je možné vychádzať výlučne z gramatického výkladu, ale z chápania tohto pojmu v komunitárnom práve, nakoľko zodpovednostný zákon bol výsledkom transpozície smerníc EÚ a komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú aj nemajetkovú ujmu. Najvyšší súd zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR pod sp. zn. III. ÚS 666/2016, podľa ktorého pojem "škoda" použitý v zákone č. 381/2001 Z. z. je ústavne konformným spôsobom interpretovateľný extenzívne tak, že zahŕňa aj nemajetkovú (imateriálnu) ujmu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti s cieľom maximálnej možnej miery rešpektovania cieľov relevantnej únijnej regulácie. Najvyšší súd konštatoval, že takýto záver treba mimo akúkoľvek pochybnosť považovať i za obraznú vnútroštátnu bodku v diskusii na témy 1/ krytia nárokov pozostalých po obetiach dopravných nehôd na náhradu nemajetkovej ujmy povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu a tzv. pasívnej legitimácie povinných zmluvných poisťovní v konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy pred všeobecnými súdmi.

49. Za stavu, že právo Slovenskej republiky (ustanovenia § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka) umožňuje žalobcovi, resp. žalobcom požadovať náhradu nemajetkovej ujmy, je teda dôvodný záver, že takáto náhrada nemajetkovej ujmy, musí byť likvidovaná z povinného zmluvného poistenia. Súd preto neuznal za dôvodnú právnu argumentáciu žalovaného 1/, že nie je pasívne vecne legitimovaný v danom spore o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy. Súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. S použitím eurokomformného výkladu pojmov "náhrada škody na zdraví" v § 4 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. a s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, z hľadiska zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorových vozidiel, sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody (ako poškodeným), za ktorú možno priznať náhradu peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka,

preto podľa súdu spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z., a je tak daná pasívna vecná legitimácia žalovaného 1/.

50. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalovaný 2/ bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. XT/XX/XXXX - XXX zo dňa 17.08.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. V zmysle uvedeného trestného rozsudku dňa 01.09.2016 žalovaný 2/ ako vodič nákladného motorového vozidla značky TATRA nerešpektoval dopravné značenie ,,Daj prednosť v jazde" a vošiel s vozidlom na cestu, ktorá bola označená ako hlavná cesta v čase, keď po tejto ceste jazdila na bicykli L. J., následkom čoho narazil prednou pravou časťou nákladného vozidla zn. TATRA do prednej časti bicykla, pričom došlo k čelnobočnému stretu vozidla zn. TATRA s cyklistkou, následkom čoho L. J. utrpela viaceré zranenia, ktoré zranenia viedli k zlyhaniu životne dôležitých funkcií centrálnej nervovej sústavy, čo viedlo bezprostredne k smrti poškodenej L. J.. Uvedeným konaním žalovaný 2/ porušil ustanovenie § 20 odsek 1, § 137 odsek 2 písmeno c), písmeno h) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v príslušnom znení. Základ nároku žalobcov 1/ a 2/ a zodpovednosť žalovaného 2/ je na základe citovaného právoplatného trestného rozsudku daná, pričom súd je týmto súdnym rozhodnutím v tomto spore viazaný podľa § 193 C.s.p. V konaní zároveň nebolo preukázané a ani nikým tvrdené spoluzavinenie L. J. na predmetnej dopravnej nehode.

51. Žalobcovia 1/ a 2/ stratili pri predmetnej dopravnej nehode dcéru L. J., ktorá bola súčasťou ich fungujúcej, harmonickej rodiny, v čase dopravnej nehody žila so žalobcami 1/ a 2/ v spoločnej domácnosti, vzájomne si pomáhali, pričom v dôsledku úmrtia L. J. došlo k nezvratnému ukončeniu tohto spolužitia. V danom prípade tak došlo k neoprávnenému zásahu do súkromného a rodinného života žalobcov 1/ a 2/, ktorý je chránený ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, bola narušená celistvosť ich rodiny, kedy z objektívneho pohľadu je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmou, ktorá dopadá na zostávajúcich členov rodiny, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné. Ochudobnenie žalobcov 1/ a 2/ v citovej oblasti je nenapraviteľné a so vzniknutou ujmou sa budú musieť vyrovnávať celý život. V danom prípade došlo protiprávnym konaním žalovaného 2/ k najzávažnejšej forme zásahu do osobnostných práv žalobcov 1/ a 2/, kedy žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca, nakoľko následky tohto zásahu sú trvalé, neodstrániteľné a nenapraviteľné. Ujmu, ktorá žalobcom vznikla, by na ich mieste každá iná osoba považovala za ujmu objektívne závažnú. Je nepochybné, že medzi zavineným konaním žalovaného 2/, ktorý spôsobil dopravnú nehodu pri prevádzke predmetného nákladného motorového vozidla, ktoré bolo v rozhodnom čase poistené u žalovaného 1/, a nemajetkovou ujmou, ktorá vznikla žalobcom 1/ a 2/, je daná príčinná súvislosť. Smrť dcéry žalobcov 1/ a 2/ v dôsledku predmetnej dopravnej nehody predstavuje udalosť mimoriadnu s nenapraviteľným následkom, v prípade ktorej je morálna satisfakcia z hľadiska zadosťučinenia nepostačujúca, a preto súd aplikoval § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka a vychádzal z kritérií pre určenie výšky nemajetkovej ujmy a to závažnosť vzniknutej ujmy a z okolností, za ktorých došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti.

52. Žalovaní 1/ a 2/ v spore namietali výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že strata dieťaťa v dôsledku jeho úmrtia v mladom veku, je pre rodiča najzávažnejšia životná ujma, preto akýkoľvek pokus o finančnú náhradu hmotným statkom s čisto ekonomickou pominuteľnou hodnotou je čisto fiktívna a z povahy uvedenej disproporcie hodnôt sa nebude zdať ako dostatočná "náhrada" za život žiadna suma. Náhlym a neprirodzeným úmrtím dcéry v mladom veku došlo podľa názoru súdu u žalobcov 1/ a 2/ k závažnému zásahu do ich osobnostných práv, a to do práva na súkromie a rodinný život. Pri určení peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy prihliadal súd u každého zo žalobcov predovšetkým na nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku smrti člena rodiny a dôsledky, ktoré táto tragická nehoda u nich vyvolala. Z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchov žalobcov 1/ a 2/, vyplynulo, že medzi žalobcami 1/ a 2/ a ich nebohou dcérou existoval harmonický vzťah, v rámci ktorého si navzájom pomáhali, spolu trávili voľné chvíle, podieľali sa spoločných aktivitách a činnosti. Otec (žalobca 1/), popri tom ako zabezpečoval materiálnu stránku rodiny prácou v zahraničí, v zostávajúcom čase trávil voľné chvíle aj s nebohou dcérou, s dcérou sa venovali spoločne športovej činnosti, chodili na spoločné prechádzky a chodili tiež na rodičovskú chalupu, kde spolu športovali. Vzťah medzi otcom (žalobcom 1/) a dcérou bol veľmi dobrý. Rovnako ako veľmi dobrý intenzívny a harmonický možno hodnotiť vzťah, ktorý mala vytvorený matka (žalobkyňa 2/) s nebohou dcérou. Žalobkyňa 2/ zabezpečovala každodennú osobnú starostlivosť o svoju dcéru, robili spolu aktivity, chodievali na výlety,

chodila ju povzbudzovať na hádzanú, na plavecký bazén. Trávili spolu voľný čas aj na bicykli, hrávali volejbal a tiež stolný tenis. Po smrti dcéry sa obidvaja žalobcovia 1/ a 2/ s uvedenou skutočnosťou vyrovnávali veľmi ťažko. Obidvaja boli v tejto súvislosti približne mesiac práceneschopní. Aj vzhľadom na bezprostredné vnímanie ich výpovedí a spôsob podania výpovedí jednotlivými žalobcami, súd nemá dôvod pochybovať o pravdivosti ich výpovedí a o skutočnosti, že im dcéra doposiaľ veľmi chýba a že jej strata znamenala výrazný zásah do ich spoločného rodinného života. Znamenala tiež stratu ich očakávaní pomoci v starobe. Súd ďalej pri rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že u žalovaného 2/, ktorý zavinil dopravnú nehodu, išlo o nedbanlivostné konanie, ktoré on sám úprimne ľutuje. Do úvahy bolo ďalej potrebné vziať aj skutočnosť, že žalovaný 2/ čelil trestnému konaniu, v rámci ktorého k spáchaniu skutku priznal a uzatvoril dohodu o vine a treste, bol odsúdený a svoj trest si riadne vykonáva. V rámci znaleckého dokazovania v trestnom konaní bolo súdnym znalcom konštatované, že príčinou vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska bol kolízny vjazd vozidla TATRA vodičom žalovaným 2/ do jazdného koridoru cyklistky L. J., kde so svojím vozidlom vytvoril prekážku technicky náhlu pre cyklistku, a to tým, že jazdil po ceste označenej ako cesta vedľajšia, vošiel do križovatky a tým aj do jazdného koridoru cyklistky jazdiacej v križovatke po ceste označenej ako cesta hlavná, kde následkom týchto udalostí došlo ku stretu vozidla TATRA a cyklistky. V znaleckom posudku bolo tiež uvedené, že žalovaný 2/ jazdil v extraviláne síce primeranou rýchlosťou, rýchlosťou na ktorú mal dostatočný rozhľad a dohľad, zaregistroval pohyb iných účastníkov cestnej premávky (cyklistov) po hlavnej ceste, ale na vznikajúcu kolíznu situáciu nezareagoval včas a v dostatočnej miere a vošiel do križovatky. Toto jeho konanie bolo hlavným a limitujúcim prvkom nehodového deja, nakoľko by včasnou reakciou ako vodič vozidla jazdiaceho z vedľajšej cesty na cestu hlavnú, dokázal bezpečne odvrátiť vznik dopravnej nehody. Uvedené súd považuje sa rozhodujúce pri hodnotení okolností, za ktorých došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti. Súd zobral do úvahy aj skutočnosť, ktorú uviedol súdny znalec vo svojom posudku, že aj napriek tomu, že sa cyklistka pohybovala po hlavnej ceste a mala prednosť v jazde cez križovatku, jej konanie bolo prvkom nehodového deja, nakoľko by včasnou reakciou dokázala zabrániť vzniku dopravnej nehody. Súd zároveň musel prihliadnuť aj na skutočnosť, že žalovaný 2/ viedol pred predmetnou dopravnou nehodou riadny život, nemožno u neho konštatovať, že by sa dopustil obdobného konania už v minulosti, pričom tragická nehoda zasiahla aj do jeho života. Žalovaný 2/ je starobným dôchodcom, pričom jeho príjem predstavuje jeho starobný dôchodok.

53. Zhodnotiac všetky uvedené skutočnosti súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovi 1/ vo výške 30.000,00 eur a rovnako žalobkyni 2/ vo výške 30.000,00 eur. Je nespochybniteľné, že žiadna priznaná suma nenahradí žalobcom ich dcéru, no môže zmierniť následky vzniknutej nemajetkovej ujmy. Nakoľko priznanie nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu, pričom Občiansky zákonník nestanovuje maximálnu ani minimálnu výšku finančného zadosťučinenia, ktoré by však malo byť primerané, pričom jeho zmyslom nie je byť finančnou zábezpekou, zdrojom obživy, ani náhradou príjmu a nemôže tiež viesť k neprimeranému obohacovaniu sa, je súd toho názoru, že výška finančného zadosťučinenia, ktorá bola priznaná súdom, je primeraná a spravodlivá vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj závažnosť zásahu do nemajetkovej sféry. Súd v tejto súvislosti prihliadol aj na rozhodnutia súdov v obdobných právnych veciach. Súd pre úplnosť konštatuje, že poškodený má neobmedzený priamy nárok na plnenie voči poistiteľovi a môže priamo od neho požadovať náhradu nemajetkovej ujmy. Zároveň si môže uplatňovať náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aj od škodcu. Môže svoj nárok uplatniť buď samostatne voči každému, alebo spoločne žiadať plnenie aj proti poistiteľovi aj proti škodcovi, pričom plnenie môže dostať len raz, preto poškodený má nárok na plnenie proti dvom subjektom, avšak z iného právneho dôvodu. Žalovaní 1/ a 2/ potom majú postavenie samostatných spoločníkov, nevzniká medzi nimi solidarita a jedným rozhodnutím môže byť každý z nich zaviazaný na splnenie celého dlhu žalobcom 1/ a 2/, avšak vo výroku rozhodnutia musí byť vymedzený ich vzájomný vzťah tak, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého.

54. Súd teda v konečnom dôsledku žalobe žalobcov 1/ a 2/ čiastočne vyhovel a zaviazal žalovaného 1/ a žalovaného 2/ k povinnosti zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 30.000,00 eur a žalobkyni 2/ sumu 30.000,00 eur s tým, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

55. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s ohľadom na výšku uloženej povinnosti.

56. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu. Žalobcovia 1/ a 2/ boli plne procesne úspešní, nakoľko mali úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška priznaného plnenia závisela výlučne od úvahy súdu, ktorú žalobcovia nemohli nijako predvídať. Preto majú žalobcovia 1/ a 2/ voči neúspešným žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd zároveň poukazuje na § 10 ods. 8 zákona č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ k povinnosti nahradiť žalobcom 1/ a 2/ trovy konania v celom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.